

Norsk

Pris kr. 1,75

Hefte 3 - 1959

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

I dette nummer bl. a.

Siden sist

Rexbridge — den store
sensasjonen

Bedre meldinger

Turneringsnytt

Nye boker

Ekspertklubben

Red:

SIDEN SIST

Jeg har ved enkelte anledninger pekt på at våre hjemlige bridgespillere benytter seg så alt for lite av meldeteorien. Det er kanskje to grunner for dette, dels at de ikke kan, og dels at de ikke vil. Det at de ikke vil er selvfølgelig en diskusjonssak, det er mange veier som fører til Rom, og det er slett ikke sikkert at den veien som vår meldeteori idag bruker, er den beste. Men det ser dog for meg ut som om denne veien i de aller fleste tilfellene fører bedre fram enn meget av det hjemmelagete, som ofte er konstruert uten å ta så meget hensyn til sammenhengen i systemet.

Hensikten i dag er imidlertid ikke først og fremst å prate med dem som ikke vil, men med dem som kan for lite teori. Det er en stor og overveiende del av våre spillere — de bruker masser av tid på å spille bridge, men kommer ikke lenger, eller i det minste ikke så langt som de burde, fordi kjennskapet til teorien er for mangelfull. Mitt råd til disse spillerne er kort og godt at de bør lese mer. Selvfølgelig er det begrenset hvor meget tid man vil bruke på bridgen, den er jo ikke det viktigste her i verden. Men når man likevel velger å ha bridge som hobby og bruke mye tid på den, bør man også koste på seg den tiden det tar å lære seg mer om systemene.

Et par av mine venner ga et typisk eksempel på dette for kort tid siden. De ble regnet for alminnelige landeveistravere i klubben sin, og ble så borte et halvt år. De dukket så opp igjen i en større barometerturnering med deltagelse av mange gode par, og overrasket ved å lede mesteparten av turneringen, for så til slutt å havne på tredje plass. Det viste seg at de begge hadde studert en bok om meldinger, og så kom de plutselig i langt sikrere kontrakter enn de for hadde gjort.

Et typisk eksempel på hvor galt det kan gå når man ikke har nok kjennskap til systemet, så vi for kort tid siden i en kamp mellom to gode lag:

♠ — ♥ 10 8 6 4 ♦ D 8 7 4 ♣ E 9 8 7 5	<table style="border: 1px solid black; width: 60px; height: 60px; margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>♠</td></tr> <tr><td></td><td>5</td><td></td></tr> </table>		N		V		♠		5		♠ E 10 9 8 3 ♥ K 7 2 ♦ K 6 5 3 ♣ K ♠ kn 7 5 4 2 ♥ kn 5 3 ♦ 9 ♣ D 10 6 2 ♠ K D 6 ♥ E D 9 ♦ E kn 10 2 ♣ kn 4 3
	N										
V		♠									
	5										

Det ene Nord-Sydparet havnet i seks spar og det andre i fem, og begge parene fikk ti stikk, altså henholdsvis to og en bet. Nå er selvfølgelig motpartens fordeling helt håpløs, men jeg tror ikke vi skal nøye oss med denne forklaringen. Ta en titt på Nord's og Syd's hender og se hva som må slå til for at sekseren skal være vellykket. For det første skal sparfargen sitte 3—2, eller eventuelt 4—1 med lengden hos Vest eller, knekten singel. Dette gir selvsagt en god sjanse, men dessuten skal man fange inn ruterdamen, hvis det da i det hele tatt lar seg gjøre. Vi skal ikke diskutere matematiske sjanser, men blir vel fort enige om at det ikke er så meget som femti prosents sjanse for å vinne kontrakten. Og da bør den vel heller ikke meldes.

Hvordan meldte så disse to lagene? Det ene meldte slik:

Nord	Syd
1 ♠	2 gr.
3 gr.	4 gr.
5 ♦	5 ♠
6 ♣	

og Vest doblet omgående. To bet.

Her er det vel Syd som er mest å klandre. Han avgir først en begrenset melding — to grand — og kommer etterpå igjen. Det pleier sjelden være bra. Etter å ha avgitt meldingen to grand får Syd ikke rede på om makker har tillegg — slik er nå en gang systemet vårt, og derfor blir det gjettverk.

Forts. side 15

NORSK BRIDGEMAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORBUND

Nr. 3

Mars - April 1959

30. årgang

Utgitt av A. M. Hanches Forlag, Kongens gt. 4, Oslo. Tlf. 41 21 81 - Abonnement: Kr. 15,00 pr. år.
Redaktør Rolf Bøe, Gauterød, Tønsberg. Tlf. Tønsberg 24 259. Løssalg kr. 1,75 pr. nummer.

REXBRIDGE — den store sensasjonen

Mars måned har bragt med seg en sensasjon av de store i bridgeverdenen, *rexbridge*, som ganske enkelt har til hensikt å avløse kontraktbridgen som verdens ledende intellektuelle spill.

Merk Dem en ting. Det er ikke noe *canasta* denne gangen, det er ikke en bløff slik som den gangen da *canastaen* ble lansert, og det ble spådd at den skulle avløse kontraktbridgen. Denne gangen er det en *gjøkunge* i redet, en avlegger av vår tids kontraktbridge. De som har konstruert *rexbridgen*, har funnet at det kleber seg visse mangler ved meldingene i kontraktbridgen, og har forsøkt å forbedre dette. Når de var ferdige, ble det et helt nytt spill av det, som riktig nok bygger på kontraktbridge og har med alle dens fordeler, men som ved siden har enkelte interessante nye trekk.

Det særegne ved *rexbridgen* er i korthet følgende:

1) Alle meldinger over utgang honoreres med en ekstra bonus. I kontraktbridge er meldinger som fire og fem grand og fem spar eller hjerter meldinger «i ingenmannsland», de er høyere enn utgangen, men det er likevel ingen slemmeldinger. I *rexbridge* får disse kontraktene en ekstra bonus, slik at de blir et mål i seg selv, i stedet for en mellomstasjon hvor ingen liker å være.

2) Man scorer poeng for slemkontrakter med en bet. I kontraktbridge er det alltid en rød strek man ikke får bevege seg over, har man meldt for høyt, er det automatisk poeng til motstanderne og ingen andre. Men *rexbridge* byr her på en interessant nyhet. De kjenner sikkert flere tilfelle hvor ett par i en lagkamp har stanset i to—tre trekk

og vunnet fem, mens det andre bordet har meldt seks og er gått en bet. Det er vel neppe i overensstemmelse med bridgens innerste vesen at det første paret skal vinne spillet, det siste har jo vist en langt større forståelse av hva som finnes i kortene. Dette er reparert på i *rexbridge* ved at for en slemmelding med bare en bet scorer som for en kontrakt to trinn lavere. Med andre ord, seks spar med en bet gir like presis mange poeng som fire spar med fem trekk.

3) Det er innført en ny melding, *rex*, som ligger mellom spar og grand. *Rex* er «fattigmans grandmelding», det er en melding som spilles presis som en grandmelding, med den forskjellen at esset rykker ned fra sitt høye stadi som «general» og er degradert til «visemenig», det vil si under toeren. Denne ideen er splinter ny, og skaper så vidt vi har sett, mange overraskende momenter. Den største fordelene ved denne meldingen er at man får en sjanse til å bite fra seg og være med i leken selv om motstanderne har fått alle essene og en del av de andre honnørkortene, pluss litt farge-lengder. I kontraktbridge er man henvist til å sitte og ta det som det kommer med disse meldingene, men i *rexbridge* får man en sjanse til å slå igjen.

4) Det kan stamper over alle meldinger, til og med syv grand. Dette kan gjøres ved å melde åtte, eller eventuelt også ni trekk. Det er meldinger som selvfølgelig automatisk gir bet, men som likevel kan være aktuelle ved sin stampeverdi.

5) Bortsett fra det første trekket i grand og *rex* (som vi heretter vil kalle «uten trumf») i motsetning til trumfkontrakter har alle trekkene den samme verdien. Dette har spesiell betydning i parturneringer, hvor en

differanse på 10 poeng kan spille en avgjørende rolle. To spar med åtte stikk gir således det samme som to kløver med åtte stikk, og så videre. Derimot er regelen om fem trekk i ruter og kløver for å vinne utgang beholdt, slik at man faktisk på firetrinnet beholder den gamle forskjellen på de slette og de edle fargene. Men på alle andre trinn har de samme verdi.

6) En *dobling* influerer ikke på verdien av de *vundne trekkene*. På samme måten som man i kontraktbridge ikke scorer for slem ved å spille tre spar doblen og vinne seks trekk, får man i rexbridge ikke utgang ved å spille to spar doblen og vinne kontrakten. Man får en bonus for å vinne, så stor at det også her blir en bra gevinst ved å få hjem en doblen kontrakt, men utgang får man altså ikke.

Det første man vil se når man setter seg inn i det nye spillet, er at det er skapt av turneringsspillere, i motsetning til de tidligere formene for bridge. Både bridge-whist, auksjon og kontrakt er skapt av robberspillere og siden tillempet for turneringsbridgen, mens det nye spillet er skapt direkte med henblikk på turneringsbridge. Selvsagt vil ikke robberbridgen lide ved dette, men turneringsbridgen, og da særlig parturneringene, vil få store fordeler. Det er skapt et grunnlag som kan gjøre parturneringene mer likeverdige med robberbridgen og lagtturneringene, og det er jo ikke så lite. Dessuten vil det som nevnt, bli regnet som en bedre prestasjon, og derfor honorert, å havne i en slem med en bet enn å stanse under utgang og få masser av overstikk. Og endelig er det ved rexmeldingen skapt et grunnlag for forsvar når man ser at motparten har de fleste av de høye kortene.

Vi skal imidlertid komme tilbake til dette, og går med en gang over til selve poengberegningen.

Poengberegningen

Hvert trekk teller

50 poeng, både uten trumf og i fargekontrakter. Den eneste unntagelsen er det første trekket uten trumf (grand og rex) som teller dobbelt, altså 100. Vi kan gjerne si det slik at uten trumf-kontraktene er

plisert ett trinn høyere enn trumfkontraktene, en grand eller rex regnes som jevngodt med to spar eller kløver, og så videre. Dette er gjennomført hele veien oppover.

Utgangen

er i robberbridge 250 poeng under streken, oppnådd i ett eller flere spill. Dog kan man uten trumf og med spar eller hjerter som trumf vinne utgang ved å oppnå 200 poeng i ett spill. (Altså den samme regelen som i kontraktbridge, tre grand (eller rex) og fire spar og hjerter gir utgang, mens man må opp i fem trekk i ruter eller kløver. I turneringsbridge er kravet til utgang det samme som i kontraktbridge.

Bonus for vunnet delkontrakt, utgang eller slem

I turneringsbridge gis en bonus på 100 poeng for en vunnet delkontrakt. I robberbridge får man denne bonusen bare under en forutsetning, at robberer blir avbrutt. (Altså samme regelen som i kontrakt, at bonusen er fordoblet, spiller ingen rolle i denne forbindelsen).

Bonus både for første og annen utgang er 400 poeng, både i turneringsbridge og i robber.

For hvert trekk meldt over utgang får man en bonus på 600 poeng ekstra, både i og utenfor faresonen. Fire grand meldt og vunnet gir således 400 for utgangen pluss 600 for ett meldt trekk over utgang pluss 250 for fire vundne trekk = 1 250 poeng. Fem grand (eller rex) meldt og vunnet gir en bonus på nye 600, pluss 50 ekstra for det femte trekket, = 1 900 poeng. Fire grand med ett overstikk gir $1\,250 + 50 = 1\,300$ poeng, og så videre.

Det er verdt å merke seg at fargekontrakter konsekvent er stillet ett trinn lavere på rangstigen. Fire grand gir som nevnt 1 250 poeng uten overstikk, og fem spar gir nøyaktig det samme. Fem grand meldt og vunnet uten overstikk gir 1 900, og det samme gir seks spar. Og så videre.

De slette fargene har litt ekstra regler. Fem ruter eller kløver må til for å vinne utgang, men her scorer man samtidig 400 for utgangen og en bonus for 600 for ett trekk «over utgang», om vi kan uttrykke det slik. Derved blir en kontrakt på fem ruter eller kløverjevnbyrdig med fem spar eller

hjerter (og fire grand eller rex). Seks kløver eller ruter gir det samme som seks spar eller hjerter (og fem grand eller rex) og så videre.

For oversiktens skyld skal vi kanskje stille dette opp i tabellform:

Meldte trekk	Grand og rex	Spar og hjerter	Ruter og kløver
1	200 +)	150 +)	150 +)
2	250 +)	200 +)	200 +)
3	600	250 +)	250 +)
4	1 250	600	300 +)
5	1 900	1 250	1 250
6	2 550	1 900	1 900
7	3 200	2 550	2 550

Overstikk kommer i tillegg, alltid med 50 poeng for hvert. Det med +) markerte tall gjelder i turneringsbridge, hvor 100 poeng for vunnet delkontrakt er lagt til. Disse 100 poengene trekkes fra når det spilles robber.

Beter

En stor nyhet er at første beten ikke gir motspillerne poeng om kontrakten ikke er doblet. En udoblet kontrakt med en bet gir null poeng, altså som om det var passet rundt. Men går man to eller flere beter, eller kontrakten blir doblet, noterer man også den første betens verdi.

Utenfor faresonen er hver av de tre første betene satt til 100 poeng, mens øvrige beter gir 150 poeng hver. I faresonen er hver bet satt til 150 poeng.

Dette vil si at en udoblet bet utenfor faresonen gir null poeng, mens to beter gir $\div 200$. I faresonen gir en bet på samme måten null poeng, mens to beter gir $\div 300$, og så videre.

En dobling fordobler disse verdiene, og en redobling firdobler dem. Hvis kontrakten er doblet eller redoblet, blir det regnet full verdi også av den første beten.

Bonus for høye kontrakter med en bet

Som nevnt mister man i rexbridge ikke alle poengene sine om man går en bet i en slemkontrakt, man scorer som for en kontrakt to trekk lavere med ett overstikk. Det er funnet en uhyre klar regel for dette: *For en kontrakt som er verdt minst 1 900 poeng trekker man 1 250 fra verdien hvis det blir en bet, 1 250 representerer nettopp forskjellen til en kontrakt to trinn lavere, med*

ett overstikk. Seks grand meldt og vunnet er verdt 2 250, mens fire grand meldt med et overstikk er 1 300, og differansen er 1 250 poeng.

En dobling influerer ikke på denne regelen, bortsett fra at man trekker fra verdien av en doblet bet. Seks grand med en bet gir udoblet 1 300 poeng til spilleren. Er kontrakten doblet, trekker man utenfor faresonen fra 200 og i faresonen 300, slik at nettoresultatet blir henholdsvis 1 100 og 1 000 poeng.

For ordens skyld gjør jeg oppmerksom på at denne ekstra bonus bare gjelder hvis det blir en bet. Går man to eller flere beter, gjelder samme ubonnhørlige lov som i kontraktbridge, ingenting til melderens side, og poeng for hver bet til motstanderne.

Bonus for en melding på åtte eller ni trekk

Når man første gangen hører om rexbridge, forstår man godt grunnen til at det går an å melde åtte trekk. Men ni trekk, hvorfor det? Allerede åtte trekk gir jo automatisk en bet.

Det er den regelen vi nevnte i forrige avsnitt som har skylden, regelen om at man når resultatet blir en bet, scorer 1 250 mindre enn kontrakten lyder på. Som vi nevnte, får man 600 i bonus for hvert meldt trekk over utgang. Denne regelen følges helt logisk også opp til åtte-trinnet, om enn bare i teorien. Men den har en viktig bestemmelse når det gjelder en melding på åtte trekk med en bet, da scorer man nemlig som for å melde seks med ett overstikk. Selvfølgelig minus verdien av doblingen, men likevel.

La oss ta dette sakte, det kan kanskje være nødvendig. Syv spar er verdt 2 550 poeng, og en teoretisk vunnet kontrakt på åtte spar skulle derfor gi $2\,550 + 600 + 50$ for det åttende trekket, $= 3\,200$ poeng. Hvis melder får alle stikkene, går han en bet, og scorer således $3\,200 \div 1\,250 = 1\,950$ poeng, altså som for seks spar med ett overstikk. Herfra trekker man verdien av doblingen, slik at kontrakten utenfor sonen gir 1 750 og i sonen 1 650 poeng.

Det er av denne grunnen det er aktuelt å stampe også på nitrinnet. La oss si Vest har 13 spar og Nord 13 hjerter. Nord stamper over syv spar ved å melde åtte hjerter.

Denne kontrakten vil imidlertid gi Nord—Syd (utenfor sonen) 1 750 poeng, så Øst—Vest er nødt til å melde åtte spar. Nord—Syd må igjen stampe over, og melde ni hjerter. Doblet utenfor faresonen gir denne kontrakten 400 til Øst—Vest.

Vunnet, doblt kontrakt

Verdien av de meldte trekkene blir som tidligere nevnt ikke endret på grunn av en dobling. Derimot er det andre måter å straffe en uforsiktig dobler på. En doblt, vunnet kontrakt gir en bonus på 200 poeng utenfor og 300 poeng i faresonen (i tillegg til de 100 man får i turneringsbridge for en vunnet udoblet kontrakt) og doblete overstikk teller presis som doblete beter. En redobling dobler alle disse tallene.

I faresonen får man således 500 poeng for to spar doblt, meldt og vunnet. Det er 100 for trekkene, 100 for vunnet delkontrakt (bare i turneringsbridge) og 300 for vunnet, doblt kontrakt. Får man et overstikk, gir det nye 300 poeng, slik at man til sammen får 800. Er kontrakten redoblet, gir det 1400 poeng.

Honnører

Bonus for honnører eksisterer i det hele tatt ikke.

Dette var regnskapstabellen, og vi foreslår at De leser videre selv om De ikke oppfatter alt som står med en gang, det kan komme etter hvert.

Meldeteknikken

De kan godt bruke det samme meldesystemet som De har brukt i kontraktbridge, hvis De ønsker å prøve rexbridge. Men det er nødvendig med en del tillemplinger fordi hvert trekk over utgang får sin ekstra verdi, og dessuten fordi rexmeldingen er kommet til.

Vi kan se på et spill som illustrerer den store forskjellen:

Se øverst på n. spalte

I kontraktbridge er Nord—Syds kort verdt ti stikk i en sparkontrakt, det er en taper i spar, en i ruter og en i kløver. Øst—Vest på sin side kan slippe unna med tre beter i fem hjerter, slik at idealkontrakten blir fire spar meldt og vun-

♠ K	♥ K kn 7 5 2	♦ 5 4 2	♣ K kn 7 4	♠ E kn 8 5 3	♥ 8	♦ E kn 7 2	♣ 9 8 5 2	♠ D 4	♥ D 9 4	♦ K D 10 6	♣ D 10 6 3													
				<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 60px; height: 60px; margin: auto;"> <tr><td></td><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>			N		V			Ø			S									
		N																						
V			Ø																					
		S																						
				♠ 10 9 7 6 2	♥ E 10 6 3	♦ 9 8	♣ E 6																	

net, eller fem hjerter med tre beter, avhengig av sonerforholdene.

I rexbridge er idealkontrakten ni spar for Nord—Syd med fem doblete beter. Hvorfor denne voldsomme forskjellen? Fordi Øst—Vest kan vinne syv rex. Det er to stikk i spar, fem i hjerter, to i ruter og fire i kløver, alt uten en eneste finesse. Syv rex meldt og vunnet vil gi Øst—Vest 3 200 poeng, og Nord—Syd må stampe i åtte spar. Åtte rex gir imidlertid Øst—Vest $3\ 850 \div 1\ 250 \div 200$ (eller 300) for beter, netto 2 400 eller 2 300 poeng, og Nord—Syd kan selv med ugunstige sonerforhold tjene på å stampe enda ett trekk. Fem doblete beter gir 1 200 utenfor og 1 500 i faresonen.

Det er verdt å legge merke til at seks rex meldt og vunnet med et overstikk vil gi Øst—Vest 2 600 poeng, altså langt mer enn ved å doble selv ni spar. Her er det et vidt spillerom for taktiske meldinger og råkelegging av ens egen hensikt. Hvis ikke regelen om at man kan melde åtte eller flere trekk hadde vært der, ville Nord—Syd vært satt helt utenfor, og spørsmålet ville bare vært om Øst—Vest kan få meldt sin kontrakt i syv rex. Men som det er, får Nord—Syd anledning til å være med og vurdere spillets muligheter, og spare langt over tusen poeng ved å stampe.

Dette er ikke noe konstruert spill. Det er hentet direkte fra finalen i en større barometerturnering, og fire spar og fem hjerter doblt var de mest alminnelige resultatene. Som De ser, åpner rexmeldingen for nye, uanete muligheter.

◇

Hvordan skal det så meldes i rexbridge? Ja, her støter vi på mye upløyet mark, og det skal atskillig pionerarbeid til for å sette opp et godt meldesystem for dette nye

spillet. Selv om vi innviet har hatt et par måneder å forberede oss på, er det klart at man ikke så fort blir kjenner av alle irrgangene og sideveiene i det nye spillet, og de reglene vi stiller opp, må derfor bli å betrakte som rent foreløpige. Det er vel heller ikke ønskelig å gå så langt fra kontraktbridgens regler til å begynne med.

De meldereglene vi her ganske kort vil gå gjennom, bygger på at man spiller Culbertson med Works skala, altså 4 poeng for esset, 3 for kongen, 2 for damen og 1 for knekten, og dessuten tilleggs poeng for fordelingen etter en eller annen skala.

Det vanskeligste i dette nye spillet var å finne plass til rexmeldingene. De er i og for seg kraftige uromomenter, idet det plutselig dukker opp et alternativ med en annen vurdering av kortene, hvor essets verdi forsvinner og alle de øvrige honnørene rykker opp i verdi. Det er lett å se på følgende hånd:

♠ D kn 10 ♥ K D 10 7 ♦ D 8 5 ♣ 9 7 3

Makker åpner med en kløver. De har en god rexhånd, og vi kan bare se på en «omvurdering» til grand ved å flytte alle kortene ett trinn oppover:

♠ K D kn ♥ E K kn 8 ♦ K 9 6 ♣ 10 8 4

Selv med den mest minimale åpningsmelding hos makker er utgangen sikker i grand, og det skal ikke meget tillegg til før slemmen ligger der. Men tro endelig ikke at det samme er tilfelle med den første hånden, hvis spillet skal gå i rex. En rexmelding er slett ikke «bare en grandmelding med esset som laveste kort». Saken er at når De melder grand, har De verdier som vil passe for makker selv om han skulle gå over i en fargekontrakt. Men hvis De melder rex, vil verdiene Deres synke betraktelig om makker skulle gå over til grand eller en fargekontrakt. La makker i det eksemplet vi holder på med, få følgende:

♠ E 8 6 ♥ 8 5 ♦ E 9 7 ♣ E 8 5 4 3

Det er utelukket å spille rex, makkers hånd blir i så fall verdiløs. En grandkontrakt er derfor løsenet. Men det er

heller ikke der så mange trekkene. Kontraktbridgen leder oss til en kontrakt på en grand, etter følgende meldeserie:

1 ♣ 1 ♥
1 gr. pass

eller eventuelt to grand hos svarhånden, men lenger bør man ikke komme.

Dette fører til regelen om at enhver rexmelding som bygger på styrke hos makker, skal være safe overfor den nærmeste grandmeldingen. De kan så lenge De ikke vet hvor mange ess makker har, ikke melde kraftigere i rex enn De eventuelt vil melde i grand.

På denne måten blir en rexmelding som bygger på styrke hos makker, og hvor man ikke vet hvor mange ess makker har, en såkalt *dynamisk melding*. Hvis makker godkjenner rex som kontrakt, stiger hånden Deres i verdi med 50 prosent eller noe slikt, og denne verdien har De selv ingen sjanse til å melde på. Det må Deres makker gjøre.

Vi skal sette opp et eksempel på hvordan dette virker, men først må vi nevne noen ord om selve poertgberegningen i rexmeldinger. Svært ofte regner vi vanlige honnørpoeng inntil begge spillerne har erklært seg enige i at spillet skal gå i rex, men så må det en omvurdering til. Kongen blir verdt 4 poeng i stedet for 3, damen 3 i stedet for 2, knekten 2 i stedet for 1 og tieren 1 i stedet for null. I praksis er det imidlertid tungvint å operere med to verdier for honnørene, og vi har derfor funnet at det lønner seg å regne normalt, men legge til ett poeng for hver tier eller høyere kort man har, og selvfølgelig trekke fra 4 poeng for hvert ess. I praksis blir resultatet det samme, og metoden er vel enklere.

♠ K 9 7 ♥ K D 10 7 ♦ K kn 10 ♣ kn 10 5

Det er 13 vanlige honnørpoeng, men i en rexkontrakt får man 9 poeng i tillegg fordi det er ni honnørkort, som alle blir verdt ett ekstra poeng.

♠ E kn 10 8 5
♥ K D 10
♦ D 10 4
♣ kn 5

	N	
V		Ø
	S	

♠ K D 2
♥ kn 7 5 3
♦ K kn 7
♣ D 10 4

Her går meldingene:

1 ♠	2 R
5 R	6 R

Vests sparmelding er normal. Øst melder to rex, en melding som er både krav og ikke krav. Det er en eiendommelig påstand, men vi har funnet å måtte benevne den slik. Saken er at Østs hånd skal ha den samme styrken som man i kontraktbridge vil melde to grand på etter at man først har passet, eller med andre ord, to rex skal gi sikkerhet for at to grand er en rimelig kontrakt. Altså må man for denne meldingen ha 10—12 honnorpoeng.

Vest omvurderer nå kortene sine med rex for øye. Han har 13 normale honnorpoeng, men må trekke fra fire poeng for esset. Til gjengjeld får han ett poeng for hvert annet honnorkort, altså åtte, og slutter på 17 poeng.

Øst lover minst 10 normale honnorpoeng ved to rex, men siden meldingen er dynamisk, rykker verdien opp i minst 15 når man omregner til rexpoeng. Disse poengene har Øst ikke hatt noen sjanse til å melde på selv, og derfor må Vest gjøre det.

Spillet skal gå i rex, og de to hendene er verdt minst 32 poeng. Vanlig, kjent regning fra kontraktbridge tilsier at fem trekk da kan vinnes, og Vest melder fem rex. Ikke som noen form for Blackwood eller noe annet, bare som en kvantitativ melding. Øst på sin side har 19 rexpoeng og vet hans makker har vurdert ham til 15, og finner det derfor selvfølgelig å legge på ett ekstra trekk.

Vi har laget et lite sammendrag av poengberegningen i rexbridge, og er kommet til følgende: Her må innskjerpes at det er nødvendig å stramme inn på alle begrensede meldinger, med så stort spillerom som i kontraktbridge blir det for stor forskjell på minimum og maksimum til å kunne vurdere sjansene for «mellomslemmene».

Alle rexmeldinger i første eller annen melderunde viser at hånden ikke har ess. En unntagelse er når makker først har meldt rex, og man vil støtte ham.

Åpning med ett trekk i farge brukes som vanlig. Her er ingen forandringer. Men i svarene møter vi en god del nytt:

En grand viser nøyaktig ett ess og 6—8 poeng.

To grand (krav til utgang) viser 13—14 poeng.

Tre grand viser 15—16 poeng.

En over en som i kontraktbridge.

To over en som i kontraktbridge, men minimum er 1 poeng mindre, altså 9 poeng.

Enkelt hopp i ny farge viser 17 poeng, unntatt med dårlig tilpasning og ingen egen sterk farge, da bør man opp i 18 eller 19 poeng.

En rex viser 6—9 normale poeng.

To rex viser 10—12 normale poeng.

Tre rex viser 13—15 normale poeng.

Grandåpninger

Ved grandåpninger bruker vi følgende regler:

En grand viser 16—18 poeng.

En i farge, etterfulgt av hopp i grand, viser 19—20 poeng.

To grand viser 21—22 poeng.

To kløver, etterfulgt av to grand, viser 23—24 poeng.

Tre grand viser 25—26 poeng.

To kløver, etterfulgt av hoppmelding i grand, viser 27—28 poeng.

Fire grand viser 29—30 poeng.

To kløver, etterfulgt av fire grand, viser 31 poeng.

Fem grand viser 32 poeng.

To kløver, etterfulgt av fem grand, viser 33 poeng og så videre.

På denne måten er det forholdsvis enkelt for svarhånden å bestemme hvor høyt man skal gå. Han legger sine egne poeng til det makker har vist, og kontraktbridgens tabeller forteller hvor høyt det kan meldes.

Etter åpning med en grand er det enkelte ganger nødvendig med litt nærmere presisjonsangivelse, fordi det er hele tre poengs forskjell mellom maksimum og minimum. Vi bruker her følgende regler:

Svar på:

To grand viser 8—9 poeng.

Tre grand viser 10—11 poeng.

To kløver, etterfulgt av tre grand, viser 12 poeng.

Fire grand viser 13 poeng.

To kløver, etterfulgt av fire grand, viser 14 poeng og så videre.

Vi kan si det slik at det kreves 26 poeng for å vinne 3 grand, 28/29 for å vinne fire grand, 31 for fem grand, 33/34 for seks grand og 37 poeng for syv grand. Hvis nå meldingene går:

1 gr.	2 ♣
2 ♢	4 gr.
?	

vet åpneren at hans makker har 14 poeng. Hvis nå åpneren har 16, er det klart man er høyt nok. Har åpneren imidlertid 17, er han på kanten til å løfte til fem grand, og med 18 bør han absolutt løfte.

Vi kan si det på en annen måte. Hvis svarhånden kommer med en direkte høyning, enten til tre, fire eller flere trekk, skal åpneren passe. Melder svarhånden først to kløver og etterpå et eller annet trekk i grand, kan åpneren løfte enda ett trekk hvis han er i overkant.

◇

For å dekke mulighetene for rekontrakter sier vi at svarhånden skal melde det tilsvarende antall trekk i rex om han mangler ess. En meldeserie som:

1 gr.	2 ♣
2 ♡	3 R

viser således 12 honnørpoeng uten ess. Har åpneren heller ikke ess, eller bare ett, kan det være aktuelt å gå videre i rex, og da kan det bli mange trekk:

♠ E kn 8 7	<table style="border: none;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		V				S		♠ K D 5
		N									
V											
		S									
♥ K D 9	♥ kn 10 4 2										
♦ D 8 5 3	♦ K kn 7										
♣ K kn	♣ D 7 4										

Meldingene går:

1 gr.	2 ♣
2 ♠	3 R
?	

og åpneren må regne. Det er her lettest å kalkulere med honnørpoeng, etter følgende linjer. Åpneren har 16 (vi trekker foreløpig ikke fra noe for esset) og svarhånden har 12, og ingen ess.

Motparten har altså tre ess. Men 40 poeng ÷ 12 for de tre essene motparten har, er nøyaktig 28 poeng. Hva betyr det? Åpneren og hans makker må ha alle de konger, damer og knekter som finnes i kortstokken, og har makker bare tieren i spar eller ruter, hvor De har fire kort, er syv rex opplagt, dessuten om makker har tieren i en farge hvor han selv har fire kort. Og endelig, selv uten noen tier er det tolv direkte toppstikk, med rike muligheter til å vinne det trettende.

Jeg nevnte at svarhåndens rexmelding skulle korrespondere nøyaktig med en grandmelding med tilsvarende styrke. Og dog er det en ørliten forskjell. Fire rex er nemlig Blackwood i rexbidge, og en meldeserie som:

1 gr.	2 ♣
2 ♠	4 R

blir Blackwood med spar som trumf. Derimot er en direkte:

1 gr.	4 R
-------	-----

ikke Blackwood, men en kvantitativ melding. Denne meldingen må derfor vise både 13 og 14 honnørpoeng.

◇

Vil man melde farge etter makkers grandåpning, går man fram nøyaktig som i kontraktbridge. To kløver er Stayman, og de andre meldingene er som vanlig.

Rexåpningene

Kravene til rexåpninger er følgende: (Husk at hånden ikke må ha ess):

En rex viser 10—12 poeng.

To rex viser 16—18 poeng.

Tre rex viser 19—21 poeng.

Merk at det dreier seg om honnørpoeng (normale poeng) og ikke rexpoeng.

En åpning med en rex blir på denne måten en vrien sperremelding, som gjør like stor nytte for seg som Acols grandåpninger utenfor faresonen og vel så det. Saken er at for det første er honnørstyrken lavere, og for det andre gir kontrakten større sikkerhet om makker er blank. Omregnet i rexpoeng blir hånden verdt 15—18, slik at man vanligvis klarer en kontrakt på en rex med en dame eller to hos makker, og

det blir ikke flere beter om makker er blank, enn det ville blitt etter en normal grandåpning etter Culbertson på 16—18 poeng.

Hvis rexåpnerens makker har:

♠ E 9 7 2 ♥ E 8 6 ♦ kn 9 7 ♣ D 8 4

kan han passe uten betenkning, og la motparten gjette hvor resten av styrken befinner seg. Det er 11 honnørpoeng, men det gir ingen utgang når makker bare har 10—12. Det er bare 5 rexpoeng, og det er nettopp det De trenger for å gjøre ett trekk i rex noenlunde sikkert. De kan selvfølgelig svinge over til en grand, men det er neppe klokt fordi De røper situasjonen for motstanderne.

For øvrig følger meldingene etter rexåpning omtrent de samme linjene som etter grandåpning. Vil De svinge over til grand-svar, vet De at makker har 6 poeng mindre enn ved en grandåpning, og disse 6 poengene må De ha i tillegg.

♠ E D 8 5 ♥ E kn 7 ♦ K kn 8 ♣ K 7 5

De har 18 honnørpoeng, og makker åpner med en rex. De trekker øyeblikkelig fra 6 poeng i tankene, og ser etter hva De skal gjøre etter grandåpning når De selv har 12 poeng. De skal melde to kløver, og følge opp med tre grand.

Vil De melde farge etter makkers rexåpning, går De fram på nøyaktig samme måten. Trekk 6 poeng fra Deres egen styrke, og meld som om makker hadde åpnet med en grand.

Hvis De ønsker å fortsette i rex, legger De som nevnt til 50 % til makkers hånd, og kommer til 15—18. For enkelthets skyld sier vi 16—18, slik at vi korresponderer med en grandåpning. (Strengt tatt bør ikke makker åpne med en rex med mindre enn 16 rexpoeng, selv om han har 10 honnørpoeng).

♠ K D 9 ♥ K kn 10 7 ♦ 9 7 2 ♣ 8 4 3

Makker har åpnet med en rex. De har 9 honnørpoeng og 5 honnørkort, altså 14 rexpoeng. Tabellen for svar på grandåpninger viser at De med 14 poeng først skal melde to kløver og etterpå fire rex.

Altså gjør De det. (Her kan fire rex aldri være Blackwood, åpneren kan ikke ha ess).

Vi er imidlertid dessverre ikke kommet lenger ved rexåpninger enn at åpneren enkelte ganger må få anledning til en liten «settersleng». Kravet om sikkerhet overfor andre meldinger gjør at rexåpningene må baseres på honnørpoeng og ikke rexpoeng, og derfor kan det hende åpnerens hånd vokser ut over det hans makker regnet med. Se på denne meldeserien:

1 R 3 R
?

I kontraktbride vil det være skuddpremie på en åpner som etter den tilsvarende meldeserien en grand — tre grand melder noe annet enn pass. Når det gjelder en grand — tre grand er stillingen den samme i rexbride, men når det gjelder en rex-tre rex er det annerledes, nettopp på grunn av rexåpningens dynamiske karakter. Åpneren kan ha:

♠ K D 10 2 ♥ K D 8 ♦ kn 10 3 ♣ kn 6 3

Det er 12 honnørpoeng, så åpning med en rex er i orden. Men når svarhånden melder tre rex, og viser 10—11 rexpoeng, blir situasjonen en helt annen. Åpneren har selv 20 rexpoeng, slik at fire rex skulle være sikker, og selv fem rex skulle gi en sjanse.

Dette er en svakhet ved meldesystemet slik som det er bygget opp i dag, men det er vel foreløpig ikke noe å gjøre ved. Siden kan man kanskje finne fram.

Andre åpningsmeldinger

Andre åpningsmeldinger går som i kontraktbride. Svake toåpninger kan godt brukes, og i så fall blir to kløver eneste krav til utgang. Det negative svaret blir da to ruter, mens to rex blir et halvpositivt svar, som viser 4—6 honnørpoeng.

Defensive meldinger

brukes som i kontraktbride.

Slemteknikken

følger også kontraktbridgens linjer. Dog er det et par unntagelser:

BEDRE MELDINGER

ROLF BØE

Dette er den sjette artikkelen om dette emnet. Den første sto i nr. 8 ifjor, hvis De ønsker å følge med fra begynnelsen.

Vi skal i dag prate litt om det forstyrrende element under meldingene. Mange ganger sitter man og lytter til motpartens meldeserie og hører hvordan de bygger opp en utgangs- eller slemkontrakt ved hjelp av presise informasjonen, og i slike situasjoner ønsker man å kunne plasere et kraftig jern- teppe mellom Øst og Vest. Solid bølgeblikk, som plutselig står der, pang, og gjør det umulig å titte mellom og vanskelig å klatre over.

Fire grand kan aldri være Blackwood, det er en melding som er for verdifull i seg selv. Derimot er fire rex brukbar, når den ikke må oppfattes som rent kvantitativ, hvilket den gjør i omtrent samme situasjon som fire grand er kvantitativ i kontrakt.

Etter fire rex som Blackwood har vi en liten nyhet. Svaret fire grand viser at svarhånden har tømt hånden sin fullstendig ved tidligere meldinger, og at det ikke finnes spor av tillegg. Meldingen er således en desidert advarsel, videre fremtreden skjer på makkers eget ansvar.

Spørremeldinger brukes også som i kontraktbridge, men også her har vi adgang til å innføre en advarende melding, nemlig nærmeste svar i rex. Om det meldes:

1 ♠	1 ♠
3 ♠	4 ♠?
4 R	

så forteller åpneren at han kanskje kunne ha svart positivt, men han har meldt kortene sine fullt ut og vel så det. Det finnes ikke en tanke å gå på. Resten får være for makkers regning.

Det er imidlertid to vanskeligheter når man er ute for å sperre. Man må passe seg for å komme for høyt, og man må være forsiktig så ikke makker blir alt for villedet. Disse to tingene må vi ha for øye hver gang vi er ute for å gjøre det vanskelig.

Det er imidlertid noe som er forholdsvis lite kjent, og det er at man mange ganger med helt enkle midler kan gjøre situasjonen vanskelig for motstanderne. De enkle midlene består ganske enkelt i å melde hver gang det er ens egen tur, og ikke skjule seg i buskene og vente, slik som man yndet i eldre tider.

La oss si De sitter med:

♠ 8 5 ♥ K 10 9 5 ♦ 9 6 4 ♣ K D 9 3

Hermed har vi presentert det nye spillet, og er kommet med en noenlunde oversikt over et brukbart meldesystem. Med støtte i det De tidligere kan i kontraktbridge, skulle det være mulig å gå i gang med et forsøk, slik at De finner ut hva det nye spillet er verdt. Hvis De liker det, kan det godt hende De får høre mer om det.

Saken er at rexbridge har vært forberedt internasjonalt gjennom tre-fire måneder, men vi som har stelt med det, har hatt absolutt taushetsplikt for at det skulle være mulig med en prøvekjøring. Nå er spillet lansert over store deler av verden, og vi kan rope at allerede under prøvetiden viste flere av de ledende eksperter i kontraktbridge sin store interesse for dette nye spillet.

Det er for tidlig å spå om rexbridge vil slå gjennom og avløse kontraktbridgen, slik som denne tidligere avløste auksjonsbridge, og auksjonsbridgen enda tidligere avløste bridgewhisten. Men det er slett ingen umulighet, spillet er rikt utstyrt og har mange tiltalende trekk.

Vi kan tenke oss at de internasjonale bridgeligaene kommer til å få avgjørelsen. Hvis de er for det nye spillet, er vel vi andre nødt til å følge etter, enten vi vil eller ikke.

Deres makker åpner med en kløver, og De vil melde en hjerter, ikke sant? Men tenk nå om det kommer en sparmelding i mellomhånden. De er ikke sterk nok til to hjerter, og ser Dem der for om etter en annen melding. Denne andre meldingen blir to kløver. Hjerterfargen er skutt ut, iallfall foreløpig, fordi De ikke kan vise den på et passende trinn.

Vi tenker oss nå at den andre motstanderen melder to spar, og Deres makker sitter med:

♠ 7 4 ♥ E D 8 3 ♦ E 7 ♣ E 10 8 6 2

Han har litt tilleggsstyrke, men finner det kanskje vanskelig å vise hjerterne han også. Han går nok videre, men tre hjerter høres ut til å være svært meget. Hvis han bare nøyer seg med tre kløver, og motstanderne igjen kommer med en sparmelding, er De og Deres makker satt fullstendig utenfor. Det er fire hjerter i kortene, men fargen kan ikke lenger vises uten at det blir spørremelding. (Hvis De da bruker disse meldingene, noe vi skal diskutere i en senere artikkel).

Som De ser kan motstanderne drive dette spillet temmelig langt uten at de noen gang er i virkelig fare. Hele fordelingen kan være:

♠ 7 4		♠ E K 9 6 2				
♥ E D 8 3		♥ 6 2				
♦ E 7		♦ K 8 5				
♣ E 10 8 6 2		♣ kn 7 4				
♠ D kn 10 3	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">O</td></tr> </table>	N	V	S	O	
N						
V						
S						
O						
♥ kn 7 4						
♦ D kn 10 3 2						
♣ 5						
	♠ 8 5					
	♥ K 10 9 5					
	♦ 9 6 4					
	♣ K D 9 3					

Det er ikke mer enn noen uker siden makker og jeg satt Øst—Vest med disse kortene, og fikk motparten helt ut av stilen ved følgende meldeserie. (Alle i sonen):

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	1 ♠	2 ♣	2 ♠
3 ♣	3 ♠	4 ♣	pass
pass	pass		

Fire hjerter er en kontrakt som er lett å melde hvis bare Nord—Syd får melde i

fred, men Øst—Vests iherdige meldinger brakte dem ut av stilen. Og dog har Nord evig rett i sin bemerkning etterpå:

— Jeg burde ha meldt tre hjerter i annen melderunde. Jeg burde ha forstått at vi ikke kunne få spille under fire kløver, og da kan tre hjerter ikke skade.

Jeg er enig med Nord i denne bemerkningen, det er slike meldinger som er løsenet når motstanderne gjør det vanskelig, men det er likevel litt farlig, og slett ikke opplagt den riktige meldingen. I alle tilfelle er Nord stillet overfor et valg, et valg som han ikke ville hatt hvis han og makker hadde fått melde i fred.

Slike forstyrrende meldinger har størst virkning når de avgis i fargen under åpningsfargen. Hvis De sitter Syd og Øst åpner med en hjerter, vil en spar fra Dem praktisk talt ikke spette noen ting. Nord kan ikke lenger melde en spar, det er så, men til gjengjeld kan han doble. En grand sperrer litt mer, Nord kan ikke lenger vise sparfargen. To kløver er enda bedre, nå er Nord spertret ute fra både en spar og en grand. Den beste meldingen — så lenge man skal holde seg til enkle overmeldinger uten hopp — er imidlertid to ruter. Nå er Nord avskåret fra en spar, en grand og to kløver, og hvis en av disse meldingene er den han naturlig ville avgitt, er han nå i vanskeligheter. Vanskelighetene er kanskje ikke store, men de er der.

Allerede av denne grunn kan man strekke seg litt lenger for å avgi en slik melding enn den klassiske teorien tillot. Vi har i alle år hørt at man ikke bør komme med en melding hvis man risikerer å gå mer enn 500 i bet om motparten doubler og makker er blank. Det vil si man må ikke mangle mer enn tre stikk utenfor og to stikk i faresonen. Denne regelen ville vært ypperlig hvis ikke sjansen til å sperre var kommet i tillegg, men det er nå engang noe man bør ta hensyn til. Selvfølgelig må ikke den rene løsaktigheten tillates, men det gjør ikke så meget om De en sjelden gang går 800 i bet når motparten har utgang. De vil tjene på det i mange andre spill, og her vil for tjenesten være så stor at det langt oppveier de 800 i et enkelt spill.

♦

Vi skal nå gå over til å se litt på de rene sperremeldingene, det vil si høye åpningsmeldinger. Svake toåpninger er det siste leddet i denne kjeden. Det er ypperlige meldinger, men de må behandles med fornuft, ellers blir resultatet ofte et helt annet.

Det første man bør huske på, er at man aldri må slurve med de svake toåpningene. Det er begrensede meldinger, og som alle begrensede meldinger må de være presise hvis makker skal kunne trekke de riktige slutningene. Jeg pleier å forlange en sekskortfarge og minst $1\frac{1}{2}$ sikkert stikk i motspill, altså et ess og en konge, to ess, eller til nød E-D i spissen for fargen. På den andre siden må honnørstyrken ikke være så stor at man kan åpne med en enmelding.

Når det gjelder svarhånden, bør man ha det som en fast regel at alle hans meldinger, bortsett fra enkel høyning, er krav for en runde. En del norske spillere pleier å la to grand være den eneste kravmeldingen, mens to eller tre i farge er meldinger som makker har lov til å passe på.

Jeg har aldri forstått hensikten med dette. Om jeg sitter med en bra sekskortfarge i spar og ingen ting annet, og makker åpner med to hjerter, må pass være den eneste fornuftige meldingen hos meg. To spar som en svak, advarende melding kan ikke ha noe for seg, det er bare å utlevere seg til motstanderne og fortelle presis hva man har. Sannsynligvis er to hjerter en like bra kontrakt som to spar, og derfor er det bedre å holde seg taus og la motstanderne gjette.

Derfor bør De bruke det som en fast regel at alle meldinger etter at makker har åpnet med en svak tomelding, er krav for en runde (selvfølgelig bortsett fra enkel høyning). Det kan hvis man selv er sterk, være nødvendig å starte lavt for å finne fram, og det er mange ganger helt udeleggende å være nødt til å melde to grand først, for å fortelle makker at man virkelig sitter med saker og ting. Dessuten gir man den samme opplysningen til motstanderne, og det er ikke bra.

En annen ting man må være forsiktig med når de svake toåpningene brukes, er at åpneren fortsetter å melde uten makker

forlanger det. Som nevnt i en tidligere artikkel er det en begrenset melding, og en spiller som har meldt begrenset, har ingen ting med å blande seg inn i meldingene senere. Så vidt jeg kan huske, er det bare en gang jeg har sett en senere innblanding har vært vellykket, og det var med disse kortene:

♠ K 6	♠ E D 10 8 7 5	♠ 4 3
♥ K D 7	♥ 9	♥ kn 10 6 5 2
♦ D 10 5	♦ K 8 4	♦ kn 7 3 2
♣ E 10 9 8 2	♣ kn 7 3	♣ K 4

♠ kn 9 2	N	♠ 4 3
♥ E 8 4 3	V	♥ kn 10 6 5 2
♦ E 9 6	S	♦ kn 7 3 2
♣ D 6 5	O	♣ K 4

Med alle i sonen gikk meldingene slik:

Nord	Øst	Syd	Vest
2 ♠	pass.	pass	Dobl.
pass	3 ♥	pass	pass
3 ♠	pass	pass	Dobl.
pass	pass	pass	

Legg merke til at Syd ikke avgir en eneste melding, til tross for at han har hele 11 honnørpoeng. Likevel er han og makker nesten hele tiden i nærheten av sin egen idealkontrakt, det eneste farlige ville vært om motstanderne fikk spille tre hjerter i fred. Men her var det Nord grep inn. Nord ville i 99 av 100 spill ikke drømme om å komme igjen etter at han hadde åpnet med to spar, men her var det noe mystisk. Hvor var alle den manglende styrken? Nord bestemte seg til slutt for å satse på at makker hadde en del av denne styrken, og derfor fortsatte han å melde. Og ble belønnet med en dobling, slik at det ble utgang.

Men bortsett fra denne situasjonen, hvor meldingene truer med å dø ut i en delkontrakt, er det uhyre sjelden det lønner seg med noen innblanding. Derimot er mange ganger de store ulykkene kommet fordi man ikke har kunnet overlate resten til makker, og derfor er toåpningene kommet i miskreditt enkelte steder. Det er imidlertid ikke konvensjonens skyld, men misbruk av den.

Svake toåpninger har vært behandlet så meget i magasinet i de siste årene at jeg ikke skal komme nærmere inn på dem. Derimot skal vi se litt på høyere sperrermeldinger.

En treåpning skal etter den klassiske teorien være sikker overfor to- og tre-regelen, hvilket i praksis vil si at man ikke skal gå mer enn 500 i bet selv om motparten dobler og makker er blank. Dette er i og for seg en sunn regel, men det er likevel å drive et prinsipp for langt. Saken er at disse treåpningene har en ekstra fordel som den gamle teorien ikke regnet med, man skaper store vanskeligheter for motstanderne. I svært mange tilfelle vil motstanderne melde over, og hvis man da selv har vett til å passe og la motparten gjette siden i meldingene, kan resultatet gi stor fortjeneste. Motparten kan for eksempel komme i gal kontrakt og miste en utgang, det kan bli en håpløs slem i stedet for en sikker utgang, og det kan bli omvendt, en beskjeden utgang hvor det er en opplagt slem i kortene.

Dette momentet er så tungtveiende at jeg gladelig går 700 eller 800 i bet en sjelden gang for å oppnå å skaffe bryderi for motstanderne de andre gangene. I så fall har motstanderne sannsynligvis en sikker utgang, og det jeg taper — vanligvis bare et par hundre poeng — blir mer enn oppveiet ved fortjenesten de andre gangene.

Men selvfølgelig må ikke den skjære løsaktigheten godtas, i det minste ikke annet enn i parturneringer. I parturneringer kan man kanskje tjene på en frekk treåpning en gang i blant, fordi det ikke gir mer enn en bunn selv om man går 1 100 eller 1 400 i bet, men prøv ikke på det samme i en lagkamp.

Her er en god treåpning utenfor og motparten i faresonen:

♠ D kn 9 8 6 4 2 ♥ 9 4 ♦ kn 9 8 2 ♣ —

Fem stikk kan sannsynligvis vinnes selv med den dårligst mulige makker, og resultatet kan derfor ikke bli mer enn 700 i bet. Hvis dette skulle inntreffe, må motparten ha minst fire hjerter i kortene, og det er slett ikke umulig at de kan ha seks eller syv også, selv om det ikke er sikkert.

Makker kan godt ha kort som gir stikk i motpartens kontrakt, selv om ikke disse kortene kan hjelpe Dem. Men likevel er tre spar en god forhindreingsmelding.

Forutsetningen for en slik melding er imidlertid at De har en makker som forstår hvordan den videre utviklingen bør foregå. Hvis han har noe han skulle ha sagt, bør det sies øyeblikkelig, senere kan det bli for sent. Det har ikke den samme virkningen om man sitter og venter på at motstanderne skal finne hverandre, og melder etterpå. La oss for eksempel si at De åpner med tre spar på disse kortene, og makker har:

♠ K 7 3 ♥ 7 5 2 ♦ 6 ♣ 10 7 6 5 4 2

Hva han skal melde hvis mellomhånden passer? Fire spar. Minst. Det går aldri i verden hjem, det er så, men det skaffer uhyre store vanskeligheter for den stakkars fjerdemann. Hele fordelingen kan være:

Syd gir, Øst—Vest i sønen:

♠ 10	♠ K 7 3	♠ E 5						
♥ K kn 6 3	♥ 7 5 2	♥ E D 10 8						
♦ E 10 7	♦ 5	♦ K D 5 4 3						
♣ E kn 9 8 3	♣ 10 7 6 5 4 2	♣ K D						
<table style="border: 1px solid black; width: 100px; height: 100px; margin: auto;"> <tr> <td style="text-align: center; vertical-align: middle;">V</td> <td style="text-align: center; vertical-align: middle;">N</td> <td style="text-align: center; vertical-align: middle;">Ø</td> </tr> <tr> <td></td> <td style="text-align: center; vertical-align: middle;">S</td> <td></td> </tr> </table>			V	N	Ø		S	
V	N	Ø						
	S							
♠ D kn 9 8 6 4 2	♥ 9 4	♦ kn 9 8 2						
♣ —								

Vest bør kanskje melde noe etter Syds tre spar, men det er ikke sikkert han gjør det, og hvis ikke, bør Nord klippe til med minst fire spar, kanskje helst med fem. Motparten har en lett meldbar syv grand i kortene, men det kan kanskje hende de stanser i seks, eller melder syv ruter og går bet, eller melder syv hjerter hos Vest og går bet med kløverutspill fra Nord, eller en god del annet kan hende. I alle tilfelle er det ufarlig for Nord hvor mange trekk han enn melder. Han kan se at det ikke er mange stikkene i motspill, hvis det kan bli ett, er det toppen, og da Nord—Syd må ha syv stikk eller mer, kan det aldri være farlig å melde fem spar, eller endog seks. Men det må gjøres med en gang, siden er det for sent.

◇

Hvis makker har passet først, kan De variere sperremeldingene Deres, bare De ikke er så sterk at det er sannsynlig det er utgang i kortene. Dette gjelder også om motparten har åpnet, og spesielt hvis de har åpnet med en kunstig melding. Her er et eksempel på en vellykket sperremelding etter åpning hos motparten:

Øst gir, Øst—Vest i sonen.

♠ K kn 6	<table style="border-collapse: collapse; margin: 0 auto;"> <tr><td style="padding: 2px 5px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px 5px;">V</td></tr> <tr><td style="padding: 2px 5px;">S</td></tr> <tr><td style="padding: 2px 5px;">Ø</td></tr> </table>	N	V	S	Ø	♠ E D 10 5 2
N						
V						
S						
Ø						
♥ K 8 7 6	♥ E D kn 3					
♦ 6 4 2	♦ 9					
♣ K 6 3	♣ E 8 4					

♠ 9 7 4 3	♠ 8
♥ 10 2	♥ 9 5 4
♦ kn 5	♦ E K D 10 8 7 3
♣ D kn 10 9 5	♣ 7 2

Øst åpnet med en grand etter Vienna, hvoretter Syd smalt til med fire ruter. Vest doblet, (hva skal han ellers gjøre?), Øst meldte fire spar, og resultatet ble seks spar med en bet, mens seks hjerter er opplagt. Man bør kanskje kunne komme i seks hjerter likevel, men det er i det minste atskillig vanskeligere etter Østs kraftige innblanding.

Det er imidlertid ikke bare viennaspillere som kan få det vanskelig etter en slik sperremelding. Ved det andre bordet åpnet Øst med en spar, Syd meldte fire ruter her også, og Vest tøyte seg til fire spar. Øst spurte etter ess med fire grand, og la til slutt kontrakten i seks spar, han også.

Gode meldinger kan kanskje redde dagen for Øst—Vest på tross av sperringen, men de får i det minste store sjanser til å komme galt av sted, og det er nettopp det som er meningen.

Siden sist

Forts. fra side 2

Den øvre grensen for to grand ligger på 15 poeng eller $3\frac{1}{2}$ honnørstikk, og en spiller som melder to grand med større styrke, blir lett utsatt for vanskeligheter.

Det andre bordet meldte slik:

Nord	Syd
1 ♠	4 gr.
5 ♦	5 ♠
pass	

Heller ikke bra. Putt ruterdamen og spar-knekten inn blant det øvrige Nord sitter med, og slemmen er hjemme til tross for uheldig sits, bare ikke det kommer to ganger kløver i utspill. Det er derfor ren gjetting av Syd å stanse i fem spar.

Hvordan bør da meldingene gå? Syd er ikke i stand til å finne ut om makker har tilleggstyrke, og derfor bør han gå den motsatte veien, vise sine egne kort og etterpå la makker treffe avgjørelsen. Syd har en ypperlig melding til disposisjon, som i en sum gir beskjed om både styrke og fordeling, og denne meldingen er en direkte tre grand. Tre grand etter makkers åpning på ett trekk i farge viser nettopp hva Syd har, fordelingen 4—3—3—3 og 16—18 honnørpoeng.

La oss nå gå over bordet til Nord og se hva han kan gjøre med Syds melding. Han har selv en svak åpning, 14 poeng, kanskje 15 ved gjenmeldingen, og vet at makkers styrke ligger på 16—18. Med absolutt maksimum hos Syd når paret de 33 poengene som vanligvis gir en slem en femti prosent sjanse. Det er derfor i det lange løp ikke særlig fristende å melde slemmen, sjansen må være noe slikt som 35—50 prosent.

Videre vet Nord at hans makker har tre spar, sannsynligvis med en honnør i spissen. Det er derfor all grunn til å tro at det er fire eller fem trekk i spar i kortene, med en liten sjanse til å vinne seks, og den beste meldingen Nord kan avgi, er fire spar. Han kan tøyte seg til fem, og da får Syd en vanskelig avgjørelse. Men den beste meldingen i det lange løp er nok å nøye seg med fire.

Selvfølgelig betyr ikke dette at det bestandig er spillere som kan sin teori som vinner turneringer, man blir ikke en god husmor fordi man kan kokeboka, og heller ikke noen god bridgespiller fordi man kan teorien. Men det er ikke tvil om at manglende kjennskap til teori fører til dårlige resultater som kunne vært unngått. Derfor er den tiden man tar til å lese teori, slett ikke bortkastet, det vil sannsynligvis temmelig fort vise seg i form av en bedring av

resultatene. Vel og merke hvis også makker følger opp.

Derfor har også de meldeoppgavene vi har innført i Ekspertklubben sin store verdi. Hva enten man sender inn sine besvarelser eller ikke, kan det være svært fornuftig å prøve å løse oppgavene på egen hånd, og etterpå studere kommentarene.

Årets kamper om Norgesmesterskapet for lag har en tydelig tendens, som nok har vært til stede i flere år, men som ikke tidligere har vært så klar som nå. Nemlig provinsklubbenenes oppmarsj. Oslo har regelmessig hatt 3—4 lag med i finalekampene, og det skulle tilsi 6—8 lag i sjette runde, 12—16 i femte runde, 24—30 i fjerde runde og så videre.

Men i år? Allerede etter tredje runde var seks av mesterklassens åtte lag slått ut, bare Sinsens førstelag og Duplikatklubben var igjen. Bare tolv oslolag passerte nåleøyet gjennom tredje runde, og hele åtte av disse lagene ble slått ut i fjerde. I semifinalen er bare to igjen. For en rekke utenbys klubber er det nå blitt en dagligdags begivenhet å sette det ene oslolaget utenfor etter det andre, og i det underlige mesterskapet vi har i år, kan faktisk alt skje.

Dette er tegn vi må hilse med glede, enten vi bor i Oslo eller et annet sted. Vi får aldri høynet bredden i norsk bridgelev for hele landet kommer med for alvor, så lenge en enkelt krets skal dominere, blir det ikke det samme nivået.

Et annet gledelig tegn er at ungdommen kommer. De høyere skolene i Oslo har dannet et bridgeforbund, og har faktisk klart å sette i gang en serie med deltagelse fra hele 16 skoler. Riktignok ser det ut til at de unge spillere melder litt primitivt foreløpig, de spillene vi har sett, viser tydelige mangler i meldeteknikken. Men det kan jo komme, og hovedsaken er jo at de unge i det hele tatt interesserer seg for bridgen. Jeg vet ikke om Norsk Bridgeforbund har noe med dette tiltaket å gjøre, men de unge fortjener iallfall all den støtte som vårt forbund kan gi dem, både økonomisk og sportslig.

Turneringsnytt

OSLO

Kretsserien for lag er nå ferdigspilt, og som vanlig med et imponerende antall deltagende lag. I år deltok 8 lag i Mesterklassen, videre spilte man med to avdelinger a 10 lag i A-klassen, seks avdelinger a 10 lag i B-klassen og fire avdelinger a 10 lag i C-klassen. Et par av disse avdelingene manglet et lag, men likevel blir det noe mellom 500 og 550 kanoper, og det er jo ikke lite.

Astru ble kretsmeister i Mesterklassen for niende gang, og det sier temmelig meget om klubbens slagkraft. Det er dessuten verdt å legge merke til at klubben har enda et lag med blant de åtte i Mesterklassen, og dette laget plasserte seg som nummer åre.

I A-klassen ble OHF og Sinsen avdelingsvinnere, og OHF vant det imidlertid oppgjøret om mesterskapet i klassen. Men begge lag går opp, slik at Sinsen nå også får to lag i Mesterklassen i likhet med Astru.

Både B- og C-klassen ble vunnet av lag fra Akademisk, og denne klubben har i år vist en imponerende slagkraft i bredden. Klubben deltok med fem lag i kretsserien. Førstelaget ble nummer to i Mesterklassen, etter å ha ledet gjennom lengre tid, og de fire andre lagene vant sine avdelinger, en i B-klassen og tre i C! Vi tror neppe noe lignende er skjedd tidligere. Astru var kanskje nærmest i 1954, da tre vant sine avdelinger (i A, B og C) mens førstelaget ble nummer fire eller fem i Mesterklassen. Men Akademisks innsats er jo enda større.

For øvrig noterer vi oss av Saturns nå en gang la beslag på en annenplass i sin avdeling i A-klassen, det er vel en plass klubben begynner å kjenne nå. Det er kanskje også verdt å legge merke til at den tidligere størklubben Kloverknekt, som en gang hadde større bredde enn noen annen norsk klubb, nå miset sitt eneste lag i A-klassen, og således ikke er representert i noen av de to høyeste klassene. Det går tilbake med gamle storheter.

Resultatene for de beste i de forskjellige klasser ble:

Mesterklassen:

- 1) Astru 2, 11, 2) Akademisk 10, 3) Sinsen 9, 4) Astru 1, 7, 5) Blommenholm, 7, 6) Faresonen 5, 7) KNA 4, 8) Duplikatklubben 4, KNA og Duplikatklubben går ned i A-klassen fra neste sesong.

A-klassen:

1. avdeling: 1) Sinsen 14, 2) Saturn 13, 3) Variant 1940 12, 4) Spærri 12, 5) ABC 11.
2. avdeling: 1) OHF 12, 2) Vienna 12, 3) Sinsen 11, 4) Folkvang 11, 5) Thor 9.

Seks lag, tre fra hver avdeling, rykker ned i B.

B-klassen:

1. avdeling: 1) Akademisk 15, 2) Kloverknekt 15, 3) Sinsen 10,
 2. avdeling: 1) Hjerterdame 13, 2) Oppsal 13, 3) Sporveien 10,
 3. avdeling: 1) Fortuna 15, 2) Saturn 14, 3) Sinsen 12,
 4. avdeling: 1) ABC 16, 2) Astru 13, 3) Bekkelhusheida 12,
 5. avdeling: 1) Duplikatklubben 15, 2) BBB 15, 3) Saturn 12,
 6. avdeling: 1) KNA 10, 2) Res 13, 3) Lillenker 12.
- Avdelingsvinnerne rykker opp i A-klassen, mens hele 18 lag rykker ned i C.

C-klassen:

1. avdeling: 1) Akademisk 17, 2) Golia 11,
 2. avdeling: 1) Akademisk 14, 2) Spærri 14,
 3. avdeling: 1) Lambertseter 14, Bonus 14,
 4. avdeling: 1) Akademisk 16, 2) Hobby 14.
- Seks lag, avdelingsvinnerne pluss lag fra Bonus og Hobby, rykker opp i B-klassen.

STANGE

Stange Bridgeklubb arrangerte sin første åpne turnering søndag 22. februar, og utviklingen av arrangementet var meget greit, så klubben får kanskje mer smak? Resultatlisten ble for de beste:

1. Mørk — Pottersen, Sinsen	2 118
2. Brødresen — Moen, Gjøvik	2 044
3. Helgesen — Pettersen, Astrm	1 998
4. Fris — Wetter, Hein 46	1 941
5. Holt — Aanes, Skarnes	1 940

Ti par av 36 ble premiert.

MYSÉN

Mysen Bridgeklubb var i år arrangør av Indre Østfoldmesterskapet for par, en turnering som er svært populær og i år samlet 78 par. Finalen ble spilt som barometerturnering med 18 par og 68 spill, og de beste ble:

1. E. Tangeland — B. Bjerke, Mysen	670
2. Lunde — Omrevedt, «Kroen»	610
3. Lysaker — Vestby, Mysen	608
4. Logn — Brattell, Rakkestad	582
5. Beyer Olsen — Obrestad, Mysen	566

Klubben har planer om å arrangere en større sommerturnering i juni, og vil innby spillere fra Oslo og Østfold.

FEMTE RUNDE I NM

Femte runde i NM ga disse resultatene:

Mo — Nauma	66—55
Osndal — Hamr	53—44
Grand, Ålesund — Molde-Duplikat	77—57
Spartre, Bergen — Doublerson, Bergen	60—47
Honefoss — Bergens BK	54—38
Stavanger BK — Gann, Sandnes	81—56
Leiken, Kr.sand — Kr.sand BK	74—37
Sandefjord — Tule	56—51
St. Olav, Drammen — Skjens BK	43—82
Assiden, Drammen — Ski BK	69—44
Grand Coup, Tonsberg — Lofthus, Oslo	62—56
Sinsen 1, Oslo — Gjøvik	76—46
Duplikatkl., Oslo — Strømmen BK	58—39
Bøn — Sinsen 3, Oslo	40—26

I sjette runde (semifinalen) møtes:

Osndal — Mo.
Grand, Ålesund — Spartre, Bergen.
Honefoss — Duplikatkl., Oslo.
St. Olav — Assiden, beuge Drammen.
Leiken, Kr.sand — Stavanger BK.
Grand Coup, Tonsberg — Sinsen, Oslo.
Sandefjord — Bøn.

Runden skal være ferdigspilt innen søndag 19. april.

Finalen spilles i Oslo 24.—27. mai i Høyres Hus.

OSLO SLO GÖTEBORG

Oslo spilte bykamp mot Göteborg 21.—22. mars i Oslo. Det viste seg at oslolaget var helt overlegen og vant med 171—101 etter en ledelse på 40—7 etter de første 24 spillene. Oslolaget besto av Magnussen — Schroder Nielsen, Astrm, Johansen — Larsen, Sinsen og Engelbreten — Råse, Akademisk.

Göteborgslaget, årets svenske mestre, fikk ingen ting til, og det er ikke lett å forstå at dette laget har slutt storlagene fra Stockholm og Malmö. Men det kan jo hende laget har hatt en svak dag.

VESTFOLD

Kretsserien i Vestfold er ferdigspilt, og ga følgende resultater for de beste:

1. Sandefjord	14
2. Grand Coup, Tonsberg	14
3. Holmestrand	12

OSLO

Oslo-semifinalen i NM for par er avviklet, og følgende par ble byens representanter i finalen: 1. Magnussen — Schroder Nielsen Astra 835, 2) Johansen — Larsen, Sinsen, 813½, 3) Herseid — Andresen, 797, 4) Jerman — Nielsen, Klovrerkl., 776½, 5) Allgot — Allgot, Saturn, 768, 6) Christiansen — Halle, Astra, 760½, 7) Kristiansen — Storm Herseid, Duplikatkl., 746½, 8) Elde — Skau, Sinsen, 742½, 9) Sørensen — Theien, 738½, 10) Carlsen — Syverisen, Blommenholm, 734 og 11) Bakken — Dørumsgaard 725½.

NORDISK MESTERSKAP

Turneringene om det nordiske mesterskapet er nå omlagt, slik at det bare spilles hvert fjerde år, og med bare ett lag fra hvert land i den åpne klassen. Neste turnering skal arrangeres i København i 1962.

I mellomtiden er det planlagt å spilles landskamper mellom de fire nordiske nasjonene. I 1959 spiller Danmark — Norge og Sverige — Finland, i 1960 Finland — Danmark og Norge — Sverige, og i 1961 Norge — Finland og Sverige — Danmark. Året kamper skal spilles 6.—7. juni.

SVERIGE

«Stockholmsserien», som arrangeres på omtrent samme måte som kretsserien i Oslo, men bare med ett lag fra hver klubb, ble i år vunnet av BK. St. Eric, med Soderstälje på annen plass.

Den svenske uttagningen til EM skjer på følgende måte: Det er oppsatt et kvalsåm: Anult — Liljehök, Andersson — Sundberg og Wohlin — Zackrisson. Årets svenske mestre, men ingen andre, har rett til å utfordre dette laget i en kamp på 160 spill.

FORBUNDETS ÅRSBERETNING

Forbundet har sendt ut en imponerende årsberetning. Medlemsantallet er steget svakt, til 550 klubber med i alt 13 931 medlemmer. Turneringene om NM, både for par og lag, oppviser rekordtall i deltagelse, og økonomien, den er et kapittel for seg. Europamesterskapet ga et overskudd på over 30 000 kroner, og den ordinære driften ga 12 352 kroner til overs.

Det er foreslått å avsette 30 000 til et disposisjonsfond, 3 000 til trykning av håndbok, 4 000 til EM 1959 og 5 582 til avskrivning.

Bridgetinger vil bli holdt i Oslo lørdag 30. mai.

EKSPERT

REDIGERT AV

KLUBBEN

LEIF CHRISTIANSEN

OPPGAVENE I NR. 3.

Oppgave nr. 1.

De er som vanlig Syd. Makker åpner med en hjertes, mellomhånden passer og det er Deres tur. Hva melder De med:

♠ 10 7 ♥ E K kn 8 4 2 ♦ K 10 5 ♣ E 6

Oppgave nr. 2.

Lagturnering. De er Syd og har:

♠ 2 ♥ kn ♦ E 7 5 4 2 ♣ 10 8 7 6 4 2

Alle er i sonen. Nord åpner med en ruter og neste hånd passer. Hva melder De?

Oppgave nr. 3.

Parturnering. Syd har gitt, Nord—Syd er i fare-sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	2 ♣	2 ♦	2 ♠
!			

Hva melder De som Syd med:

♠ — ♥ E D kn 7 5 4 2 ♦ K 5 ♣ K D 7 2

Oppgave nr. 4.

Lagturnering. Nord har gitt og alle er i faresonen. Meldingene har vært:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	Dobl.	!	

Hva melder De med:

♠ K 6 2 ♥ 6 5 ♦ 10 4 3 ♣ E D 10 9 5

Oppgave nr. 5.

Lagturnering. Nord har gitt, ingen er i faresonen og meldingene er gått slik:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	2 ♣	pass
2 ♠	pass	?	

Hva melder De som Syd med:

♠ K 5 ♥ 10 9 4 ♦ 10 2 ♣ E K D 10 8 7

Oppgave nr. 6.

Parturnering. Nord har gitt, alle er i faresonen. Meldingsforløpet er:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	pass	1 ♥	pass
1 gr.	pass	2 ♠	pass
3 ♣	pass	!	

Hva melder De med:

♠ K 7 5 3 ♥ E D 4 3 2 ♦ D ♣ K 5 2

Løsningene sendes Leif Christiansen, Kaptein Oppgavards vei 9, Nordstrandshøgda, innen 14 dager etter at De har mottatt magasinet.

LØSNINGER TIL OPPGAVENE I NR. 2.

Oppgave nr. 1.

Lagturnering. Øst har gitt, ingen er i faresonen og meldingene er gått slik:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	pass	pass	1 ♦
Dobl.	pass	2 ♣	Dobl.
pass	2 ♥	pass	2 gr.
pass	!		

Hva melder De som Syd med:

♠ 10 8 6 2 ♥ D 8 4 3 ♦ 9 8 7 ♣ E 5

3 grand — 10 poeng, 3 spar — 8 poeng.

Majoriteten innen juryen foretrekker 3 grand direkte, spesielt på grunn av kløveresset som må være et viktig kort. 3 spar har dog også adskillig for seg. Makker kan jo ha fire spar. Faren er at man tvinger makker opp i fire hjertes om sparene ikke passer.

Bare to av juryens medlemmer har valgt 3 spar, men meldingen er allikevel honorert med 8 poeng.

Pass bør være utelukket. Syd har meldt tvunget hittil, og må si fra at han har noe.

Oppgave nr. 2.

Parturnering. Vest har gitt, ingen er i sonen og meldingene er gått slik:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	2 ♣	2 ♥	!

Syd har:

♠ K ♥ 10 5 ♦ E K D kn 6 ♣ E K 10 4 2

Hva bør Syd melde:

4 hjertes — 10 poeng. Alle andre meldinger 0.

Noe må være galt her, og da er det en gylden regel at man må stole på makker. 4 hjertes som spørre-

melding burde være en selvsagt melding her. Slår makker av med fem kløver, må man passe, ellers forsøkes momp, eventuelt storemomp om makker har to ess.

Oppgave nr. 3.

Lagturnering, alle i sonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	1 ♥	?	

Syd har:

♠ K D kn ♥ 7 5 3 ♦ 8 6 2 ♣ E kn 10 8

Hva bør Syd melde?

1 spar — 10 poeng, 3 kløver — 5 poeng.

Syd har en vanskelig posisjon og har ingen helt god melding til rådighet. 1 spar som 10 av 12 jury-medlemmer har valgt, er nok det beste. 3 kløver er Syds alternativ, men det er ikke fristende med Syds dårlige fordeling. Etter siste Culbertson brukes ikke denne melding som krav, og under den forutsetning er den tildelt 5 poeng.

Oppgave nr. 4.

Ingen er i sonen. Nord, som har gitt, åpner med 3 grand (langfarge). Syd har:

♠ E D 4 ♥ E D kn 10 7 5 ♦ 2 ♣ E 7 2

Hva bør Syd melde?

6 ruter — 10 poeng, 4 grand — 5 poeng.

Nord skal ha en gående farge, minst E-K-D-syvende. Sidestyrken er ukjent. Noen forlanger til og med at åpneren i dette tilfelle skal garantere at han ikke har noe bilde i sidefarger, mens andre nok tillater en konge eller to ved siden av.

Syd kan aldri få undersøkt om makker har hjerterkongen, og bør derfor nøye seg med lille momp. Kontrakten bør legges i ruter, slik at Syd får spiller på sin hånd. 6 ruter har også majoriteten av juryens medlemmer valgt (6 stykker), og gir derfor 10 poeng.

4 grand er et alternativ, men bør her ikke ha noe med Blackwood å gjøre. En bra konvensjon her er at 4 grand garanterer alle ess og ut fra det skal åpneren bestemme trekknivået etter hvor mange ruter han har.

Oppgave nr. 5.

Lagturnering, Syd har gitt og meldingene er gått slik:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	pass	1 ♥	pass
?			

Hva melder De som Syd med:

♠ 8 6 2 ♥ E K kn ♦ E 7 4 ♣ E D 5 2

3 hjerter — 10 poeng, 2 ruter, 2 grand og 3 kløver, alle 5 poeng.

En vrien situasjon. 3 hjerter som majoriteten av juryen har valgt, faller sammen med redaktørens oppfatning. Man bør jo ha fire trumf for slik støtte,

men tre honnører og stor punktstyrke er tilstrekkelig kompensasjon for denne brist. 2 ruter, 2 grand og 3 ruter har alle en del for seg, men har også sine svakheter. 2 ruter er ikke bra teknisk sett, og 3 ruter synes noe hårdt. Grand virker ikke fristende uten sparhold.

Oppgave nr. 6.

Parturnering, alle er i faresonen. Nord som har gitt, åpner med 1 hjerter og neste hånd passer. Hva bør Syd melde med:

♠ D kn 10 5 ♥ — ♦ 10 7 5 4 2 ♣ D 7 + 3

Pass — 10 poeng, 1 spar — 8 poeng.

Majoriteten av jury-medlemmene (7) foretrekker å passe, mens resten (5) våger 1 spar. Faren ved sistnevnte alternativ er selvsagt at man kan få 2 eller 3 hjerter fra makker, og herved komme fra asken i ilden. Men personlig er jeg ikke i tvil om at jeg vil melde 1 spar i en parturnering. Det kan ikke være noe å stå etter å spille en hjerter, det vil sikkert gi dårlig score. I lagturnering derimot er saken mer tvilsom.

ROLF BØE:

BRIDGE UTEN TÅRER

Skrevet både for eksperter og den alminnelige spilleren. Eksperten får en utmerket innføring i det moderne poengsystemet, mens den alminnelige spilleren får en uhyre klar og enkel oversikt over det moderne meldesystemet.

Pris innbundet kr. 12,50
hos bokhandlerne.

A. M. HANCHES FORLAG

RESULTAT AV OPPGAVENE I NR 1:

1. premie: Rolf Jahre, Grovane 53 poeng
 2. premie: Trond Randaberg, Randaberg 45 poeng

De beste av de øvrige deltagerne var:

- 44 poeng: Ivar Tangen, Steinkjer.
 43 poeng: Sigrid Huun, Oslo.
 39 poeng: R. Dick Henriksen, Oslo.
 38 poeng: Hans Olsen, Lomnessjøen.
 35 poeng: Arnfinn Borgermyhr.
 34 poeng: Torolv Tveiten, Røa.
 33 poeng: Bjarne Sylvén, Oslo, Finn Jervell, Alta,
 Leiv Schwingel, Oslo.
 32 poeng: Birger Hagen, Ytre Rendal, Yngvar
 Nytrøen, Lomnessjøen, Olav Steinoy-
 gard, Sørkil, Einar Tangeland, Eidsberg.

RESULTAT AV FJORÅRETS
KONKURRANSE

1. premie: Yngvar Nytrøen, Lomnessjøen.
 2. premie: Rolf Jahre, Grovane.
 3. premie: Ivar Tangen, Steinkjer.

Nye bøker

Helge Vinje: *Det norske fordelingssignalet*

Enkelte unge oslospillere i Akademisk har i flere år arbeidet med å utvikle fordelingskastene i motspillet, og nå er disse utkommet i bokform med Helge Vinje som forfatter. Boken er uhyre interessant, og de mange eksemplene vil sikkert lette innføringen i denne vanskelige materien.

Personlig vil jeg foreløpig innta en nøytral holdning til disse fordelingskastene. Jeg

vet det er en rekke spillere som bruker slike kast, både her hjemme og i utlandet, men jeg er i det minste hittil ikke helt overbevist om resultatene. Det jeg kan si med sikkerhet, er at mine motspilleres fordelingskast enkelte ganger har hjulpet meg til å vinne kontrakten min, og det er jo ikke akkurat meningen. Men det er en ting man er nødt til å ta med, spørsmålet er om denne svakheten oppveies av fordelene andre ganger. Bokens eksempler virker svært overbevisende, men man skal ikke alltid la seg lede av eksempler forfatterne velger.

Imidlertid vil jeg si at det godt kan hende disse fordelingskastene har fremtiden for seg. Det er ikke min mening å slakte ideen, jeg sier bare som Goren at det ofte er en fordel med gamle, inngåtte sko fremfor nye sko som klemmer. I alle tilfelle har man godt av å lese boken, ut fra det resonnement at man nok finner motstandere som bruker signalene, og da er det godt å vite hva de betyr. Manglende kjennskap til motstandernes konvensjoner og signaler er et alvorlig handicap.

Neste nummer av NBM

Dette nummeret av Norsk Bridgemagasin ble dessverre litt forsinket på grunn av påsken og rexbridgen. Vi kaller det derfor mars-aprilmnummer. Neste nummer kommer i begynnelsen av mai, og nummer 5 like etter NM for klubber. Siden kommer et sommernummer, og de fire siste nummer i september-desember.